Tutlular Yardımlaşma Derneği
Postfach 570
8952 Schlieren/CH
www.tutpekmezi.com
info@tutpekmezi.ch

Yalnız Taş Duvar Olmaz

Tut Pekmezi

Temmuz 2009 Sayı 32

İçindekiler: **Sayfa:**

- Sayım 2, 3, 4, 5
- Gençlik Toplantısı..... 6, 7
- İki Mektup
  Orhan Kılınç..... 8
  Suhem Gölbol.....9
- Tiyare
  Mehmet Karakuş..... 11
- Notlar
  Nevzat Kızkın.....12, 13
- Meslek Eğitimi..
  Mehmet Karakuş... 14, 15
- Tut'ta Genç Olmak
  Emin Dönmez 16, 17
- Beyaz Dut
  İ. A. Saraçoğlu.....18, 19
- Devlet
  Rıdvan Filiz.....20, 21
- Yabancılar Bizi Sev..
  Mehmet Karakuş.....23
- Bir Ozan
  Aşık Veysel 24, 25
- Bir Şiir
  Hasan Bener 27

Tutlular Yardımlaşma Derneği
İsviçre'de Yaşayan Tutluları Saydı: 419

İsviçre Federal Cumhuriyeti ve Tutlular

Tutlular Yardımlaşma Derneği İsviçre'de Yaşayan Tutluları Saydı

Tutlular Yardımlaşma Derneği önemli bir çalışma yaptı ve İsviçre'de yaşayan hemşerilerimizi saydı. Bu yazıda ulaşılan sonuçları bilginize sunuyoruz.

Ancak sayım sonuçlarına ilişkin bilgilere geçmeden önce İsviçre'ye ilişkin de kısa bir not düşmek yararlı olacaktır. Böylece, ortaya çıkan sonuçları değerlendirme daha da kolaylaşacaktır.

Yüzölçümü 41 293 km² olan İsviçre'nin 2007 yılındaki **nüfusu** da 7 591 400' dür. Bu nüfus içinde **yabancıların oranı** ise % 21,1' dir. Nüfusun hemen hemen hiç artmadığı isviçre'de bu durumun bugün de değişmediği, belki yabancıların oranında azıcık artma olduğu söylenebilir. Konuşulan **resmi dillerin** oranı da % 65 **Almanca**, % 18 **Fransızca**, % 10 **İtalyanca** ve % 0,8 **Rätoromanca** şeklindedir. Bu oran içinde **diğer yabancı** diller de % 6,2 oranında konuşulmaktadır.

İsviçre'deki Türkiye Cumhuriyeti vatandaşlarının tam sayısı bilinmemekle birlikte, **yüz bin** kadar olduğu söyleniyor. "Çifte vatandaş" olanların da bu sayının içinde olduğu belirtiliyor.

Herhangi bir araştırma şirketinin yüklü bir para karşılığında yapabileceği bu araştırmayı Tutlular Yardımlaşma Derneği hem parasız yaptı, hem de güvenilir sonuçlara ulaştı. Bu çalışmayla, İsviçre'de yaşayan Tutluların sadece nüfusları değil, bu nüfusa ilişkin kimi özellikleri de gün ışığına çıkartılmış oldu.

Aşağıda ayrıntılı sonuçlarını bulacağınız **bu çalışma Kasım 2008 ile Mart 2009 tarihleri** arasında yapılmıştır. Bütün çabalara karşın **ulaşılamayan Tutlu sayısı** en fazla beş ile on kişi kadardır. Bu on kadar Tutluya ilişkin bilgiler bu araştırmanın dışındadır.

Eklemek gerekir ki, Tutlularla evlenmiş olan çok az sayıdaki Tutlu olmayan (Tut veya Türkiye dışından olan) gelin ve damatlarımız Tutlu olarak kabul edilmişlerdir. Zaten aslı da öyledir.

Sayım Sonuçları / Mart 2009

Kantonlara dağılım ve toplam sayı:

İsviçre'de 272'si **Zürich**'te, 37'si **Aargau**'da (Aarau), 24'ü **Fribourg**'da, 21'si **Thurgau**'da (Frauenfeld), 15'i **St. Gallen**'de, 12'si **Cenevre**'de, 8'i **Schwyz**'de, 7'si **Basel'**da, 6'sı **Bern**'de, 5'i **Neuenburg**'da (Neuchätel), 2'si **Solothurn**'da ve 10'u da (krallık olarak bilinen) **Liechtenstein**'da olmak üzere toplam **419 Tutlu yaşıyor.**

Cinsiyet ve medeni halleri:

İsviçre'deki 419 Tutlunun **212**'si erkek, **207**'si de kadındır. Bunların 212'si (**109 çift)** evli çocuklu ve çocuksuz çift, **16**'sı boşanma, **5**'i de eşlerinin ölümleri nedeniyle dul olarak yaşamaktadırlar. Geri kalanlar da henüz genç bekarlar, çocuk ve bebeklerdir.

Doğum yerleri ve resmi vatandaşlık durumları:

İsviçre'deki **419** Tutlunun sadece **238**'i Türkiye / Tut doğumlu olup, geri kalan **181**'i İsviçre'de doğmuştur. Toplam nüfusun **213**'ü İsviçre'de de vatandaşlık hakkı elde ederek çifte vatandaşlık kurumundan yararlanırken, **238** Tutlu sadece Türk vatandaşlığı statüsündedir.

İsviçre'de doğan Tutluların doğrudan doğruya İsviçre vatandaşı olduğu sanılmamalıdır. İsviçre'de doğan 181 Tutlunun sadece **125**'i, buna karşılık Türkiye'den gelen 238 Tutlunun da **88**'i İsviçre vatandaşı olmuştur. (çifte vatandaşlık)

Ailelerin çocuk sayısına göre durumları:

İsviçre'deki Tutlu ailelerden **23'ü 1** çocuklu, **45'i 2** çocuklu, **24'ü 3** çocuklu, **5'i 4** çocuklu, **7'si 5** çocuklu, yalnız **1 aile 9** çocukludur.
Bu sayılar, söz konusu ailelerin çocuk sayısını anlatmak içindir. Yoksa çocukların çoğunun veya hepsinin yuvadan uçtuğu ve bazı anne - babaların yapayalnız kaldıkları da bir gerçektir.

İsviçre'deki Tutluların yaşları:

Toplam 419 Tutlunun **3'ü 1934**, **1'i 1937**, **2'si 1939** doğumludur. **2008** doğumlu bebek **11**'dir.

1943 ile 1950 ve bu yıllar arasında doğmuş olanların sayısı **22,**
1951 ile 1960 ve bu yıllar arasında doğmuş olanların sayısı **43,**
1961 ile 1970 ve bu yıllar arasında doğmuş olanların sayısı **65,**
1971 ile 1980 ve bu yıllar arasında doğmuş olanların sayısı **94,**
1981 ile 1989 ve bu yıllar arasında doğmuş olanların sayısı **71,**
1990 ile 1999 ve bu yıllar arasında doğmuş olanların sayısı **54**,
2000 ile 2008 ve bu yıllar arasında doğmuş olanların sayısı **64**'tür.

İsviçre'de doğan 181 Tutlunun doğum yılı ortalaması **1993,5,**
Türkiye (Tut) doğumlu 238 Tutlunun doğum yılı ortalaması **1973,**
419 Tutlunun doğum yılı ortalaması ise **1980'dir.**

İsviçre'ye gelen Tutluların yıllara göre dağılımı:

10 Tutlu geliş yıllarına ilişkin bilgi vermemiş. İlk **2** Tutlu **1969** yılında gelmiş İsviçre'ye. Diğer Tutluların İsviçre'ye geliş yılları ve sayıları aşağıdaki gibidir.

1971	**4**	1980	**14**	1990	**5**	2000	**7**
1972	**4**	1981	**12**	1991	**3**	2001	**11**
1973	**3**	1982	**6**	1992	**5**	2002	**2**
1974	**2**	1983	**4**	1993	**12**	2003	**4**
1975	**2**	1984	**10**	1994	**6**	2004	**2**
1976	**3**	1985	**5**	1995	**9**	2005	**3**
1977	**4**	1986	**10**	1996	**2**	2006	**7**
1978	**7**	1987	**12**	1997	**2**	2007	**2**
1979	**12**	1988	**5**	1998	**3**	2008	**6**
		1989	**10**	1999	**4**		

İsviçre'ye gelen 238 Tutlunun eğitim durumu:

Okuma yazma bilmeyenlerin sayısı **21'**dir. Üzülerek belirtmek gerekir ki, okuma yazma bilmeyenlerin 21'i de **kadındır.**
Sadece **Okur-yazar** olanların sayısı **6, İlkokulu** bitirenlerin sayısı **61**, **ortaokulu** bitirenlerinki **49**, **liseyi** bitirenlerinki **55**, çeşitli dallarda **meslek okulunu** bitirenlerin sayısı **14**, **real ve sekundar** schuleyi (orta öğretimdeki iki çeşit okul) bitirenlerin sayısı **12**, Türkiye'de **üniversite** veya **yüksek okulu** bitirmişlerin sayısı **17, üniversite**den ayrılanların sayısı da **3**'tür.

İsviçre'deki Tutluların meslek durumu:

Araba tamircisi	**2**	Garson	**6**	Kuaför	**3**
İlaç endüstr.	**1**	Hukukçu	**1**	Kunduracı	**1**
Aşçı	**4**	İktisatçı	**1**	Kütüph. işçisi	**1**
Bahçıvan	**1**	İnş. Müh.	**1**	Lokant. İşletm	**9**
Bankacı	**2**	İş adamı	**2**	Depo işçisi	**4**
Büro, muhasebe	**15**	Tekniker	**1**	Marangoz	**3**
Diş. Dr. asist.	**1**	Elektr. Tekn.	**1**	Market sahibi	**1**
Dr. Asist.	**1**	Tram.şoförü	**1**	Mak. mekan	**5**
Dönerci	**4**	Şoför	**3**	Matbaa işç.	**4**
Duvarcı	**1**	Yard. İşçi	**40**	Gözlük tek.	**1**
Satış elemanı	**4**	Kasap	**1**	Plancı	**1**
Elektrikçi	**5**	Kasiyer	**1**	Postacı	**6**
Fırın işçisi	**2**	Kaynakçı	**1**	Su tesisatcısı	**5**
Sigortacı	**3**	Sos. danış.	**2**	Taksici	**1**
Terzi	**1**	Pastane işçisi	**1**	Bilgis. uzm.	**1**

102 kadının sadece **48**'i ev kadınlığı (!) yapmakta olup, bunlardan **13**'ü de (malül veya normal) **emekli**dir.
102 kadının **37**'si ev kadınlığının yanında ek olarak **yardımcı işçilik** yapmaktadır.
Bu, çoğunlukla akşamları veya hafta sonları yapılan temizlik veya benzeri bir işçiliktir.
102 ev kadını ek olarak **terzilik** (1), **kasiyerlik** (2), **garsonluk** (2), **Dr. asistanlığı** (2), **büro-muhasebe** memurluğu (4), **borsacılık** (1), **bankacılık** (3), **market işletm**. (1) ve **kuaförlük** (1) yapmaktadır.

İsviçre doğumlu 181 Tutlunun eğitim durumu:

İsviçre doğumlu Tutluların büyük bölümü henüz çok genç. Okul çağına gelmiş olanlar çeşitli okullarda okuyorlar. Sadece **12** gencin halen **üniversite**ye devam ettiğini,
real schuleyi bitiren **13**, **sekunda**r schuleyi bitiren **24**, meslek okulunu bitiren **8** gencin ise çeşitli iş alanlarında çalıştığını belirtmek gerekir.

İsviçre'deki Tutluların iş durumu:

Meslek durumları yukarıda belirtilen İsviçre'deki Tutluların **137**'si çalışıyor, **11**'işsiz, **32'**si emekli, **48**'i sadece ev kadını, **41** kadın da ev kadınlığının yanında herhangi bir ek işte çalışmaktadır.

Tutlular Yardımlaşma Derneği'nin yaptığı bu çalışmada kullandığı soru çizelgesindeki sorulardan meslek ve iş durumuna ilişkin olanlarını bazı hemşerilerimiz yanıtsız bırakmışlardır. Değerlendirme yapılırken verilen bu yanıtlara uyulmuştur. Ancak, sonuçların daha iyi anlaşılması için kimi Almanca sözcüklerin Türkçeleri veya Türkçeye yerleşmiş şekilleriyle yazılmış, bazı durmlarda da benzer ögeler birleştirilmiştir. Örneğin KV, muhasebe, işletme, sekreterlik gibi kavramlar "Büro" olarak bir başlık altında toplanmıştır.

Bilginize sunulur.

Mehmet Karakuş

Tutlular Eğlence Gecesi

Değerli Hemşerilerimiz,

Gelenekselleşen
Tutlular Eğlence Gecesi
14 Kasım 2009 Cumartesi akşamı,
Affoltern'deki Mehrzweck Halle'de
düzenlenecektir.

Sizleri gecenin programı konusunda ayrıca bilgilendireceğiz.
Ama şimdiden tarihi ve adresi unutmamanızı önemle rica ederiz.

TYD Yönetim Kurulu

Tutlular Yardımlaşma Derneği'nin Düzenlediği
Gençlik Toplantısı / Zürich, 3 Mayıs 2009

Konu:
Derneğin amaçları,
çalışmaları
ve
duyarlı gençlerin,
duyarlı bireylerin
gerekliliğinin önemi.

Gençler ilgili
ve düşünceli..

Her yaştan
katılım var..

Toplantı sonrası:
Ortam rahat..

Yemeksiz olmaz..

Tatlı-
tuzlu da olacak..

Uygar bir topluluk..
Her yaştan kadın ve erkek
yanyana..

Tutlular Yardılaşma Derneği`ne

Kaşlıca İlköğretim Okulu taşıma merkezli okul olarak hizmete devam etmektedir. Öğrenci sayımız 347 olup ilçenin en kalabalık okuludur. Okulumuz 8 derslik, 1 müdür odası, 1 bilgisayar teknoloji sınıfı, 1 laboratuar, 1 öğretmenler odası, 1 kütüphane, 1 spor salonu, 2 spor soyunma odası, 5 kız tuvalet kabini, 5 erkek tuvaleti kabini,1 özürlü tuvaleti, 2 öğretmen tuvaleti oluşmaktadır. Okulumuz bahçesi yapılan çalışmalarla çevresi taş duvar ile çevrilmiş olup okul bahçesi muhafaza edilmiştir. Okulumuz öğrencilerinin kullanması için 5 kabinlik öğrenci tuvaleti mevcuttur. Ayrıca 1+1 kabinlik öğretmenlerin kullanımı için tuvalet mevcuttur. Okulumuzun 1 adet lojmanı ihtiyaç dahilinde ana sınıfı olarak kullanılmakta olup, personelin kullanması için lojman bulunmamaktadır.

Aşağıda belirttiğimiz ihtiyaç ve fiyatlar en asgari şekilde hesaplanmıştır. Yapabileceğiniz ölçüde yardımlarınızı bekler, saygılar sunarız.

Orhan KILINÇ
Kaşlıca İlköğretim Okulu Müdürü

İhtiyacın Cinsi	Adeti	Birim Fiyatı	Tutarı
Futbol Takımı Eşomeni	14	25 TL.	350 TL:
Futbol Ayakkabısı	14	23 TL.	322 TL.
Futbol Topu	5	10 Tl.	50 TL.
Voleybol Topu	5	10 Tl.	50 TL.
Basketbol Topu	5	10 Tl.	50 TL.
Kırtasiye Malzemesi	10 (yillik tüketim 10 top)	6 TL.	60 TL.
Okuma Kitapları	Yardımınız ölçüsünde miktar belirtilmemiştir.		
Ağaçlandırma / Telörgü Duvar İçin Çimento			450 TL.
Yazıcı	1	350	350 TL.

Saygıdeğer Dernek Yöneticileri;
Okulumuza yapmış olduğunuz yardımdan (1360 TL) dolayı gerek şahsım, personelim, öğrencilerim ve tüm Kaşlıca Köyü adına teşekkür eder, saygılar sunarım. **O. K.**

Merhaba,

Öncelikle ilginizin bizi çok mutlu ettiğini belirtmek isterim. Öğrenciler, gönüllü öğretmenimiz ve benim adıma ilgili herkese sonsuz teşekkürler şimdiden. Derneğinizin parasal gücü ve küresel krizin etkisi hakkında en ufak bir fikrimiz yok ama bize oradan bir selam göndermeniz bile bizi nasıl coşturdu anlatamam. Demek ki Tut ve gelecek nesiller için çabamız gözle görülmeden, uzaklardan da duyuluyormuş.

Çoğu çalışmamızı finansman bulamadığımız için değiştirdik veya erteledik. Gerçi süreli yayınlar, kitaplar ve kendi çapımızda birkaç malzeme aldık, almaya da devam edeceğiz; fakat takdir edersiniz ki öğretmen maaşı ile her şeye yetişemiyoruz.

Özellikle öğrencilerimize sözünü verdiğimiz ilçe dışına geziyi iptal edecektik ki sizden sevindirici bir haber aldık. İnanın çok mutluyuz. Bugün Doğa Derneği Birecik şubesi ile görüştük. Bizi seve seve konuk edebileceklerini söylediler.Hatta programı ve güzergahları bile onlar ayarlayacaklar. Böylece öğrencilerimiz profesyonel doğa çalışmaları hakkında daha fazla bilgi sahibi olabilecekler. Gezide önemli doğa alanları, Fırat kıyısı, Kelaynak projesi, Halfeti- Rum Kale rehber eşliğinde gezilecek. Gezinin tarihini sizden gelecek cevapla belirleyeceğiz. (Arazide kullanılmak üzere; 39 öğrenciye uygun tek tip tişört, spor ayakkabı, şapka, yaka kartı, büyüteç, bir güneş kremi çocukların ilk ihtiyaçları)

Arazilere çıkarken lazım olur diye bir dürbün almıştık ama çok işler değil. Bir böcek mikroskobumuz var, çocuk tipi olandan. Yani kendi maddi kaynaklarımız ile kavrulmaya çalıştık. Sonuç umut verici olsa da başarılı değil.

Yılın başında 200 TL lik kitap listesi hazırlamıştık. Bu ay ikisini alabildik, liste hala elimizde. Süreli yayınları, dergileri aksatmamaya çalışıyoruz. Çocuklar bu yayınları büyük bir ilgiyle okuyor ve çok seviyorlar. Eminim ki yerelde Tut ve Adıyaman, genelde Türkiye ve dünya için umut olacak nesiller geçiyor elimizden.

Somut olarak öğrencilerimize harcanacak belli bir meblağ kestiremiyoruz ama en ufak bir yardımınız bile bizi çok mutlu edecektir. Şimdiden çok teşekkür ederiz. Tekrar belirtmek isterim ki sizin bir selamınız bile bizim öğrencilerimizle doğru ve gelecek için umutlu çalışmalar yapma isteğimizi kamçılayacaktır.

Görüşmek üzere, esen kalın.

DO- KU' nmak gerek hayata..

Suhem Gölbol / DO-KU (DOĞA KULÜBÜ)

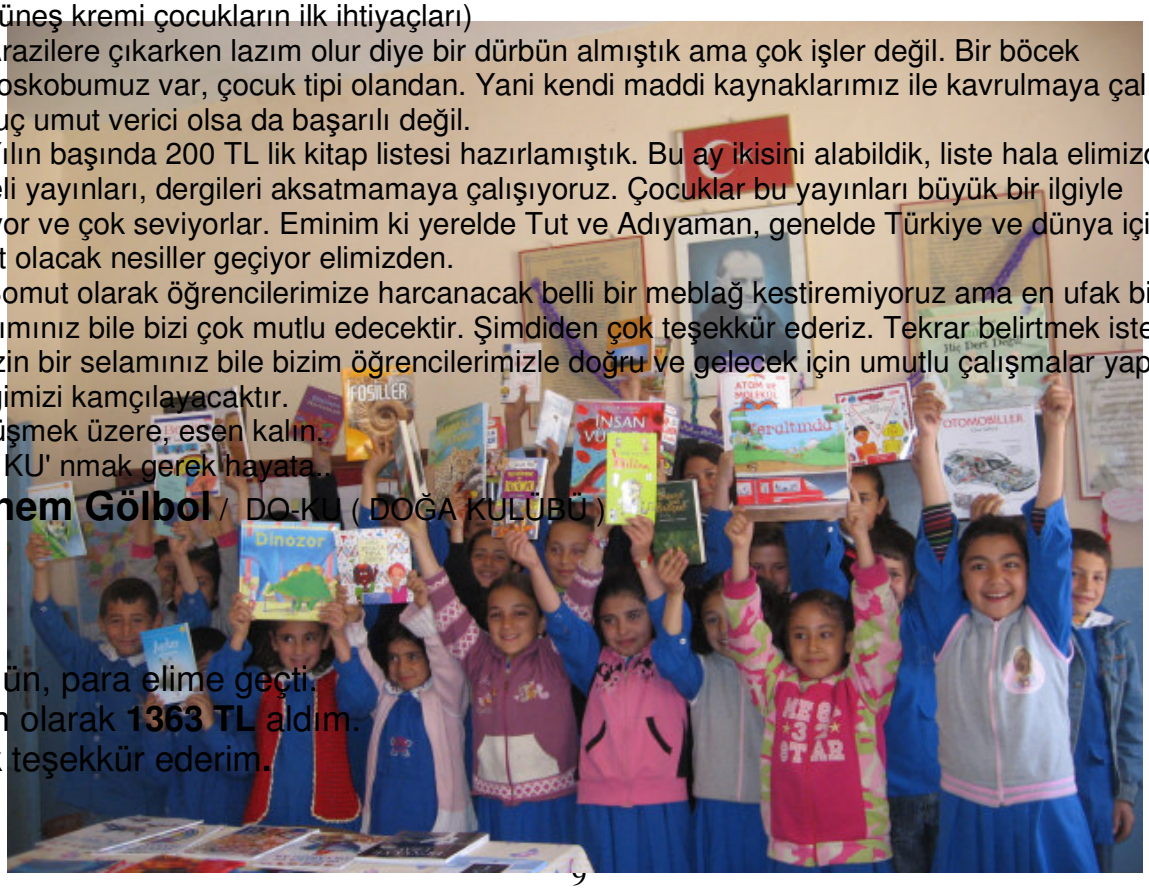

Bugün, para elime geçti.
Tam olarak **1363 TL** aldım.
Çok teşekkür ederim.

Yılların verdiği tecrübe ile doğru ve dürüstlüğü kendimize ilke edinerek tüm vatandaşlarımıza hizmet etmekten gurur duyarız.

Tiyare...

Uçağın adı tiyareydi çocukluğumda.

Gökyüzünün uzak mı uzak derinliklerinden gürül gürül bir ses gelirdi. “Tiyare geçiyor” derlerdi yanımdakiler. Başımı kaldırır, ellerimi gözüme siper eder ve gökyüzünde tiyare arardım. Babamın gümüş renkli, gazlı çakmağının büyüklüğünde bir tiyare görürdüm taa yukarılarda. Boynum ağrıyıncaya kadar bakardım ardından. Ancak bir zaman sonra, tiyare yitip gidince göğün sonsuzluğunda, indirirdim başımı önüme.

Kimi tiyareler, gittikçe genişleyerek dağılıp bozulan ve sonunda da eriyip buharlaşan beyaz bir iz bırakırlardı. Bu arkasında iz bırakanların savaşa gittiklerini, iz bırakmayanların da yolcu taşıdıklarını sanırdım nedense. Yolcular da elbette sıradan insanlar olamazdı ya! Olsa olsa büyük devlet adamları ve önemli derecede askeri görevliler olmalıydılar. Kaldı ki, alsa alsa iki üç kişi ancak alabilirdi o küçücük çakmak büyüklüğündeki tiyareler!

Çocukluktan ilk gençlik yıllarına geçtiğim ve çevremin azıcık genişlediği dönemde “tayyare” oldu tiyarenin adı. Okumuş yazmışlar, devletin şurasında burasında görev yapanlar, radyo ajansları tayyare diyordu tiyareye. Tayyarenin de uçak olması çok eski değil, şunun şurasında; otuz, bilemedin otuz beş yıl...

Ne çocukluğumda ne de ilk gençlik yıllarımda hiç aklımdan geçirmedim günün birinde uçak yolculuğu yapacağımı. Aklımdan geçirmek şöyle dursun, düşünü bile görmedim.

Saat yoktu, radyo yoktu evlerde o aralar. Televizyon bulunmamıştı daha. Ya da bizim haberimiz yoktu. Dağdaki bir kayanın gölgesine bakarak okula gitme saatinin geldiğini anlıyor ve düşüyordum okul yoluna. Zaman, uçak yolculuğunu düşünecek zaman değildi.

Gelişim bazan kaplumbağa, bazan araba, bazan da uçak hızıyla oluyor... Zaman son derece hızlı, sanki uçak hızıyla aktıp geçti o günden bu güne..

Uçağa binmeyi rüyasında bile göremeyen ben, kaç kez uçak yolculuğu yaptığımı unuttum artık. Sadece ben mi, benim gibi daha niceleri...

Şimdi uçaktan aşağılara bakarak, o, boynu ağrıyıncaya kadar gökyüzünün derinliklerinde çakmak büyüklüğündeki tiyareye bakan çocuğu arıyorum boşu boşuna!..

Uçağın penceresinden aşağılara bakmak, gizli gizli birilerini dikizlemeye benziyor. Sizin onlara baktığınızdan haberi yok aşağıdakilerin. Ayrıca aşağıdan ne kadarını görebilir insan dağların doruklarını, dağların kuytuluklarındaki kar yığıntılarını, göllerin köşesini bucağını, ırmakların o tatlı kıvrımlarını ve salınıp akan uzunluğunu?!.

Atatürk baraj gölünün o çorak topraklara bin bir koluyla sarılıp, kucakladığını, o susuz köylülerin kaderlerindeki değişikliği, uçağın penceresinden gayrı nereden görebilir insan!.. Sonra o görkemli görüntü karşısında nasıl gözleri dolmaz insanın..

Ve böyle bir çırpıda geçerken ormanlarınzın, kel dağlarınızın, göllerinizin, ırmaklarınızın, şehirlerinizin ve köylerinizin üzerinden... Ve böyle bir çırpıda geçerken hallaç yayından yeni çıkmış pamuk gibi kar beyazı bulutların üstünden.. sayısız dizeler, dörtlükler gelir dilinizin ucuna kimi türkü ve kimi şiirlerden..

İnsanı gururlandıracak bir başka görüntü ve gelişme de İstanbul Hava Alanı’ndadır... Sayıları bir durakta, sıra sıra yolcu bekleyen taksilerden daha fazla uçağın kalkış için sıra beklemesi... Yurdun hemen hemen bütün vilayetlerine... Dünyanın hemen hemen bütün ülkesine yolcu taşıyan uçaklar ucaklar... Bu ne güzel bir gelişme!..

Bütün bu güzelliğe karşın düzensizlikler, anlaşılması güç davranış ve kurallar yok mu? Olmaz olur mu, hem de insanı çileden çıkartacak kadar. Ama bunlar eskiyen, gittikçe eriyerek yok olamak zorunda olan davranış ve durumlar.

Gelişeni ve güzeli görerek sevinmeli mi, eskiyerek yiteni görüp deliye mi dönmeli?

Mehmet Karakuş / 20 Temmuz 2009

Notlar

29 Mart 2009 da yapılan yerel seçimler sonucunda Tut Belediye Başkanı seçilen Sayın Mehmet AKAT'ı, belediye meclis üyelerini ve muhtarlarımızı kutlar, başarılar dilerim. Seçim sonuçları açıklandıktan sonra yeni başkanımızın dergide yayınlanan seçim vaatlerine tekrar baktım hepsi de maliyetli projeler belediye imkânları ile gerçekleştirilmesi çok zor, umarım iktidar bu vaatlere teğet geçmez ve ilçemiz için faydalı çalışmalar yapılır. Bu projeler içinde bence teğet geçilmesi daha hayırlı olacak projeler de var. Örneğin ömeroğ ve cömüt derenin üzerinin kapatılması projeleri gereksiz ve maliyetli bir proje, amaç arsa üretmekse bu iş için harcanacak para ile gerekli arsalar satın alınabilir, yok eğer amaç derelerdeki pisliği kapatmaksa bu da kalıcı bir çözüm olmaz çünkü üzeri kapatılan pislik başka bir yerden tekrar yüzeye çıkacaktır. Bunun yerine o derelere akan pis suların ıslah edilerek derelerin doğal hali korunabilirse daha iyi olur.

* * *

2009 yılı, seçim heyecanının yanında bir de başta ABD olmak üzere zengin ülkelerin ihraç tüketimlerini kısmaları nedeniyle bütün dünyayı sarsan ekonomik krizle geldi. Başbakanımıza göre bu kriz bizi teğet geçti ama kapanan iş yerleri, fabrikalar, işsizler ve işten çıkarılanların sayısına bakılırsa teğet geçmek bir yana hala ezmekte. Küreselleşme böyle bir şey işte, dünyanın öbür ucundaki insanlar hapşırınca biz burada hasta oluyoruz.

* * *

Bir de yıl boyunca hiç gündemden düşmeyen Ergenekon örgütü var ki, hala tutuklamalar devam ediyor. Kimler yok ki tutuklananlar arasında; mafya babaları, gazeteciler, askerler, polisler, üniversite hocaları, iş adamları yani yok yok. Suçları ise mevcut hükümeti darbe yaparak devirmek için örgüt kurmak. Henüz lider kim belli değil, merakla davanın sonuçlanmasını bekliyoruz ama öyle yakın zamanda bitecek gibi değil. Maalesef çok partili döneme geçildikten sonra ara ara darbeler yapılmış ve yapılan her darbede hem ekonomik hem sosyal alanda gerilemeler olmuş. Buna rağmen bazı kesimlerin dünyada demokratikleşme ve insan hakları rüzgârları eserken hala darbe heveslisi olmaları garip. Çok partili bir yapımız var ama ortaya çıkan tablo şunu gösteriyor ki, bu kadar parti bolluğuna rağmen kendisini partiler üstü gören kesimler var ve ideolojilerini demokratik kurallar içinde politika ve siyaset yaparak yaşatmak yerine, darbe yaparak kısa yoldan iktidar olma çabası içinde olmaları yeterli derecede muhalefet yapılamadığını gösteriyor. Başka bir deyişle ise iktidar kendi dışındaki kesimlerin isteklerini görmezden geliyor.

* * *

5 Mayıs 2009 günü Mardin'de akıl almaz bir katliam gerçekleştirildi. Yakın akraba olan iki guruptan biri diğer guruptan çocuk, kadın, genç yaşlı demeden 45 kişiyi bir düğün gecesi silahlarla tarayarak öldürdü. Önce terör saldırısı sanıldı ama değilmiş, sonra kan davası dendi, ardından kız alıp verme olayı dendi, o da olmadı rant kavgası dendi bir çok neden sıralandı fakat aradan geçen zaman içerisinde henüz kesin bir nedeni bulunamadı. Ama devletin o bölgede terörü önlemek için oluşturduğu koruculuk sistemi nedenlerden biri olarak çok tartışıldı çünkü katliamı yapanlar o köyün korucuları idi ve eğer devlet onları korucu yapıp silah vermese imiş onlar da katliamı gerçekleştiremezmiş. Bu mantıkla şöyle de denebilir orda terör olmasa

koruculuk da olmazdı ve tabi Kürt sorunu olmasa terör de olmazdı. Diyeceğim ama Irak'ın işgali, bölgedeki petrol zenginliği ve PKK terör örgütünün yurt dışındaki finansal kaynakları ve militanlarının arasında yabancı uyruklu insanların da olması (Suriyeli, Iraklı, İranlı) gibi konular değerlendirildiğinde tek nedenin Kürt sorunu olmadığı da anlaşılıyor. Çünkü Kürt sorunu olarak bildiğimiz sosyal kültürel haklar konusunda ne zaman olumlu adımlar atılsa ve bir uzlaşma ortamı yaratılsa hemen silahlar ve mayınlar can almaya başlıyor. Tek neden Kürt sorunu değil ama bu sorun terörün devam etmesi için vazgeçilmez bir malzeme. Oysa silahlar konuşmasa en çözümsüz sorunlar bile zaman içerisinde çözülebilir çünkü artık dünya, savaşlar eksik olmasa da eskisi gibi değil insan hakları ve demokrasiden yana çözümler de üretiliyor. Terörsüz bir ortamda Kürt sorununun da en kısa zamanda çözüleceğine inanıyorum. Çünkü terör Sabah gazetesinde H. Babaoğlu'nun bir yazısında açıkladığı gibi "Terör asla siyasal sosyal hedeflerine ulaşamaz. Bunun tek bir örneği bile yoktur, olmamıştır. Kuleler yıkılır ama kurumlar ayakta kalır. Ocaklar söner ama düzen sürer. Terör, bir devlete, bir düzene değil insan varlığına ve tek tek insanların en iyi hasletlerine; sabrına, sevgisine, cömertliğine saldırır."

Yaklaşık 25 yıldır süren terör nedeniyle binlerce insan hayatını kaybetti ve gün geçmiyor ki yeni can kayıpları haberi almayalım. Bütün bunlara rağmen terörün asıl amacı olan iki toplum arasında düşmanlık yaratarak toplumsal olaylara neden olma hedefine ulaşamaması her iki kesimdeki insanların sağduyularını yitirmemeleri ve bir Kızılderili hikâyesinde olduğu gibi içlerindeki iyiliği beslemeleridir.

Hangisini Beslerseniz O Kazanır

Yaşlı Kızılderili Reisi kulübesinin önünde torunuyla oturmuş, az ötede birbiriyle boğuşmakta olan iki köpeği izliyorlardı.

Köpeklerden biri beyaz, biri siyahtı ve oniki yaşındaki çocuk kendini bildi bileli o köpekler dedesinin kulübesi önünde boğuşup duruyorlardı.

Dedesinin sürekli göz önünde tuttuğu, yanından ayırmadığı, iki iri köpekti bunlar. Çocuk, kulübeyi korumak için biri yeterli görünürken niye ötekinin de olduğunu, hem niye renklerinin siyah ve beyaz olduğunu anlamak istiyordu. O merakla sordu dedesine.

Yaşlı reis, bilgece bir gülümsemeyle torununun sırtını sıvazladı.

"Onlar," dedi, "benim için iki simgedir evlat."

"Neyin simgesi?" diye sordu çocuk.

"İyilik ile kötülüğün simgesi. İyilik ve kötülük aynen şu gördüğün köpekler gibi, içimizde sürekli mücadele eder durur. Onları seyrettikçe ben hep bunu düşünürüm. Onun için yanımda tutarım onları."

Çocuk, sözün burasında, mücadele varsa, kazananı da olmalı diye düşündü ve her çocuğa has bitmeyen sorulara bir yenisini ekledi:

"Peki, sence hangisi kazanır bu mücadeleyi?"

Bilge reis, derin bir gülümsemeyle baktı torununa:

"Hangisi mi evlat? Ben hangisini daha iyi beslersem!

Nevzat Kızkın

İşsizliğin Azaltılmasında Meslek Eğitiminin Önemi

Dışarıdan bakınca her yer toz duman Türkiye'de; gerçeği görmek oldukça zor. Sorunlar çok. Gergin bir ortam. Umutsuz bir bekleyiş. Kimin ne yaptığı, kimin ne yapmak istediği kolayca anlaşılamıyor.

Ama bir iki el hareketiyle toz bulutunu aralayıp, biraz daha yakından bakılırsa gerçek sorun ancak o zaman görünüyor: Çoğu insan mesleksiz ve işsiz...

Yaklaşıp soruyorsunuz:

-Hemşerim ne iş yaparsın?
-Abi, ne iş olsa yaparım!..

Yani?..
Yanisi; hem işsiz hem mesleksiz…

Büyük bir kesim hazırcı veya kolaycı. Buna alıştırılmış. Çalışmadan geçinmeyi uyanıklık sayıyor. Bir kesim de bir kurtarıcı, bir kahraman bekliyor. Gelsin o kurtarıcı; kılıcını sallasın; her şey güllük gülistanlık olsun bir anda! Ama kendisi 'belaya' bulaşmasın!

Bu da bir çeşit hazırcılık değil mi?

Peki, bir buğday kümesinden bir avuç örnek alıyormuş gibi yapsanız, sağ elinizi Türkiye haritasına daldırıp avucunuza gelen Tut'u gün ışığına tutsanız, çok farklı bir şey mi göreceksiniz?

Hayır!..

Kahveler ağzına kadar işsiz ve mesleksizlerle dolu. Yaşam renksiz ve sıkıcı. Büyük kentlerdeki denli olmasa bile, umutsuz ve gergin bir bekleyiş…

Bu konuda kimi somut saptamalar yapmak ve onlara küçük küçük yorumlar eklemek gerekirse:

1. Tut'ta yapıldığı şekliyle **kahveciliği bir meslek** olarak saymamak gerekir. Çünkü ne doğru dürüst lavabosu, tuvaleti, havalandırması olan bir kahvehane ne de adamakıllı çay, kahve, ayran yapan; gazoz ve çeşitli meyve suları bulunduran bir kahveci var ne yazık ki.

2. Kahveci yok ta, temiz bir **lokanta** ve becerikli bir **aşçı** var mı? Hayır!
Var olan aşçılar Adana ve Mersin gibi şehirlerde herhangi bir lokantada bir zaman çalışmış gençler. Lokanta olarak işletilen yerler de dükkandan bozma küçük ve uyduruk yerler. Onların da sayısı zaten ya üç ya dört. Tuvalet ve lavabo onlarda da yok.

3. Kasaba ne dersiniz? Hayvanın neresinden ne tür et çıkar, et nasıl korunur, nasıl satılır? Bütün bunları bilmek şöyle dursun; kesimevinin ve kasabın üstünün başının kanını, bulaşığını görseniz artık et met yemezsiniz. Zaten Tut'taki **kasap** sayısı da iki.

4. Tut'ta **fırıncı** da yok ne yazık ki. Yıllardır aynı hamur aynı ekmek. Ya fırındaki döküm saçımlık ve kir pas!.. Bir denetleme olsa dört fırının dördü de kapanır belki.

5.Yeterli sayıda **berber** var sayılır. Ama mesleklerinde usta sayılırlar mı, o da ayrı bir konu. Traş ederken sigara içmemeleri veya sigara kokan elleriyle insanın saçını başını, yüzünü ellememeleri gerektiğini söyleyen biri yok mu onlara.

6. Azıcık babadan öğrenerek, azıcık sanat okulu bilgisiyle yetişmiş iki üç **marangoz** yeterli mi sizce bir ilçeye?

7. **Demirci** denebilirse iki demirci, elektrikçi denebilirse iki **elektrikçi**…

8. İki **sucu**, iki **taş duvar** ustası, iki **kalıpçı**, iki **çatıcı**, iki **sıvacı**…
Fayans döşeyenler, damlara güneş enerjisi kuranlar, bazan çatıcı ve sıvacılar bile dışarıdan geliyor.

9. Kaç tane on parmak yazı yazabilen, **sekreterlik ve muhasebe** eğitimi almış genç var?

10. Son yıllarda iyice aranır olan **bilgisayar** programcısı? O da yok.

11. Traktör ve diğer taşıtların **tamirci**si var mı? Yok. En küçük bir tamir için dışarıya gidiliyor.

12. Elektrikli aletlerinin bu denli çoğaldığı bir zamanda **elektrikli eşya tamircisi** var mı? Sadece bir tane.

13. Bağ bahçe işlerinde **umut veren** gelişmeler var… Son yıllarda kiraz, nar, incir, ceviz ve dut ağacı dikiminde gözle görülür bir gelişme var. Damlama sulama sistemine geçmede de büyük bir istek gözleniyor üreticilerde.

Listeyi daha da uzaltmanın gereği yok. Ayrıca belirtilmeli ki, bu olumsuz durum insanların kendi kusurları değildir.
Kusur, toplumu eğit(e)meyen yöneticilerindir.

Yıllar önce, hem de her türlü olanağın kısıtlı olduğu yıllarda, çeşitli dallarda meslek edindirme kursları başarıyla düzenlendi Tut'ta. O kurslarda marangoz, demirci ve terzi olanların bir kısmı, öğrendikleri meslekleri sayesinde halen ekmeklerini kazanmaya devam ediyor. O kurslar devam ettirilseydi bugünkü acıklı durum ortaya çıkmazdı büyük olasılıkla.

Öyleyse başta **kaymakamlık, belediye** ve diğer ilgili kurumların üçer veya altışar aylık kurslar düzenleyerek insanların meslek sahibi olmalarına yardımcı olmalarını beklemek gereksiz ve çok büyük bir beklenti midir?..
Aslında ünlü özdeyişin dediğine uyarak, **balık vermek yerine, balık tutmak öğretilmelidir insanlara.**

Hiç kimse, "Tut küçük bir yerleşim birimi. Bunca insan bu meslekleri öğrense bile nerede çalışacak?" şeklinde düşünmemelidir. İvedilikle düşünülmesi gereken,Tutlunun emeğinin kalitesini yükseltmek ve Tutluyu işsizliğin kıskacından kurtarmaktır .

Bböylesi bir girişimi başlatmak için Tut'un köylerinde, Tut'a komşu il ve ilçelerde Tutlu elektrikçilerin, çatı ustalarının, bilgisayar uzmanlarının, aşçıların, sucuların, tamircilerin çalışabilecğinin hesabını yapmak veya rüyasını görmek bile yeterlidir.

İşsizliği yenmek için mesleksiz bir tek insan bırakılmamalıdır.

Mehmet Karakuş / 15.07.2009

Tut'ta Genç Olmak

Kaç gündür Tut'ta genç olmak konusunda kendi kendime düşünüp duruyorum. Durumu kendim mi karmaşıklaş-tı-rıyorum bilmiyorum ama Tut'ta genç olmak birçok açıdan bakıldığında içinde farklılıkları barındıran bir olgu. Özellikle eğitim ve işsiz-lik konusu üzerine odaklandığımda önceki deneyimlere dayanarak, büyük hedefler koymanın ya da gerçekliği aşan, zemine uygun olmayan projeler üretmenin birçok nedenden dolayı yerinde olmadığını görmeye başladım. Küçük te olsa daha gerçekçi, zemine uygun birşeyler üretmenin daha dişe dokunur olduğunu düşünüyorum. Bunu yaparken de gençleri de işin içine alarak onlarla birlikte yapılması gerektiğini düşünüyorum. Bu konu üzerine uzun zamandan beri büyüklerimiz kendi araların-da, bizler de kendi aramızda yüzyüze veya sanal ortamlarda konuşula gelmiştir. Şundan eminim ki herkes bu konuda çok duyarlı ve birşeyler yapılması konusunda somut veya soyut olarak birşey-ler üretmeye çalışmak-tadır. Nitekim bu konuda ciddi sayılabilecek adımlar da atılmıştır. Özellikle Tut Gelişim Derneği 'nin kurulmasıyla, birçok genç kendini ifade etme fırsatı bulmuş ve gençle-rin hayatında önemli değişimler yaratmıştır. Yeri gelmişken Tut Gelişim Derneği çalışmalarında emeği geçen herkese Tut'lu gençler adına teşekkür ederim.

Asıl üzerinde durmak istediğim konu Tut'taki gençlerin ilgiye ve iletişime ihtiyaç-ları olduğu üzerinedir. Sosyal faaliyetlerin çok sınırlığı olduğu Tut'ta gençlere gösterilecek ilginin ve yönlendirmenin yerinde olacağını düşünüyorum. Gençlerimizle oturup konuştuğumuzda duygu ve düşüncelerini paylaştığımızda, bizim için değerli olduklarını hissettirdiği-mizde inanın kendilerine olan güvenleri birkat daha artıyor ve kendi hayatlarına yönelik yeni hedefler koyabiliyorlar. Herşeye rağmen varolan şartlar altında kendi kendilerine varolma çabası içerisindeler. Bu çabaların fırsatlara dönüşebilmesi için öncelikli olarak gençlerimizin olumlu rol modellere, ilgiye, değerli olduklarını duymaya, güvene ve desteğe ihtiyaçları var. Bu bağlamda baktığımızda hepimize düşen sorumluluk aslında çok da zor olmasa gerek. Yurt dışında yaşayan veya Türkiye'de yaşayan insanların en azından tatillerinin bir kısmını Tut'ta geçirme fırsatları olsa, Tut ve gençliği için çok yararlı olacaktır. Tut'a gittiğimizde fırsat buldukça gençlerimizle iletişime geçebilmek, onlarla birlikte fikir alışverişinde bulunmak çok yerinde olacaktır. Tatil sürecinde beraberce geçirile-cek zaman kısıtlı da olsa gençler için önemli değişimler yaratabilir. Tut'ta yaşayan gençlerin böyle bir iletişime ve ilgiye ihtiyaçları var. Gençlerin hayatında önemli bir modelin olması, çevresindeki insanlar tarafından destekleni-yor olması kendi yaşamlarına dair alacakları kararda önemli bir yere sahiptir. Küçücük yönlendirmeler ve olumlu birtakım söylemler gençlerin hayatında önemli değişimler yaratabilir. Çünkü bu dönem etkileşim ve kimlik oluşturma dönemidir. Kimliğin oluşumunda da arkadaş çevresinin ve önündeki modellerin önemli bir payı vardır.

Gençlerimizin yaşam şekillerine ve düşünce şematiğine baktığımızda toplumun bir aynası gibidir. Bu sadece Tut için geçerli değil, tüm Türkiye için de bu böyledir. Yani gençleri toplumdan bağımsız düşünemeyiz. Toplumun yaşam biçimi, hayatı algılayışı nasılsa bir benzerini gençlerde görüyoruz. Zaman zaman büyüklerimizin yakınışlarına tanık olmuşumdur. “Sabah-akşam kahvede-siniz” “kahveden beri gelmiryosunuz” “hiç okumuyorsunuz” vb yakınmalar. Aslında gençlerin kahvede geçirdikleri zamanın biraz zorunluluktan, biraz da yaşam biçiminden kaynaklanıyor. Nitekim kahvede geçirilen zaman en azından Tut'ta genelde sohbet ve dinlenme üzerine kurulmuştur. Tut'taki kahve alışkanlığı ve kahve algısı başka yerlerdeki kahve işleyişinden çok farklı olduğunu düşünüyorum. Gençler arasındaki oynanan oyunlar dahi kumar algısıyla veya olumsuz alışkanlıklar olarak oynanmamaktadır. Bu nedenle kahvede geçirilen zamanın bu koşullar altında kötü bir alışkanlık veya boşa geçirilen bir zaman olarak görmüyorum. Yövmüyeye giden bir genci düşünün veya bağında bahçesinde çalışan bir genci...

Bu genç iş bitiminde banyosunu yapıp yemeğini yedikten sonra arkadaşlarıyla sohbete gitmek veya yorgunluğunu atmak için kahveye koşuyor. Hatta kahveye gitmek için akşamı iple çekiyor. Şöyle bir düşündüğümde benzer durumları ben de yaşadım ve hala yaşamaktayım...
Doğru ya da yanlış sanırım bu bizim bir yaşam biçimimiz haline gelmiş.

Tut'ta gençler zamanlarını nasıl geçiriyor? Seçenekleri neler? Neler yapıyorlar? Aslında Tut'ta yaşayan gençlerin çok fazla seçenkeleri yok. Bu nedenle genelde zamanlarını gezerek veya kahvede oyunla veya sohbet ederek geçiriyorlar. Bu bir yakınma değil belki bir zorunluluk, belki de alışılagelmiş, öğrenilmiş bir durum. Tut'ta yaşayan gençlerin çalışma alanlarına baktığımızda, devlet memuru veya meslek sahibi olanların dışında, çoğu kendi bağ ve bahçe işlerinde, yövmüye dediğimiz gündelik işlerde, Antalya gibi turistik bölgelerde özellikle otel işlerinde yazı kapsayacak şekilde çalışanlar, yine Ordu veya Malatya gibi mevsimlik işlere gidenler oluşturmaktadır. Bunların dışında yurt dışında olanlar ve Türkiye'de olupta Tut dışında yaşayan gençlerimiz var. Bu gençlerimizle Tut'ta yaşayan gençlerimiz biraraya gelebilirse, tanışma, konuşma fırsatları olursa gençlerimiz adına yararlı olacaktır. Çünkü Tut'ta yaşayan çok yetenekli, başarılı olabilecek gençlerimiz var. En büyük ihtiyaçları uygun olanakların sağlanması ve desteklenmeleridir. Gençlerle yeteri kadar ilgilenildiği ve yönlendirildiği takdirde, imkansızlıklar işi biraz zorlaştırsa da, ilgi ve yeteneklerini keşfetmelerinde ve kendine olan güvenlerinin artmasında önemli bir katkı sağlayacaktır. Bunun en güzel örneğini Tut Gelişim Derneği'yle yaşamış bulunmaktayız. Birçok gencimiz derneğin varlığıyla kendilerini ifade etme ve yeteneklerini hayata geçirme fırsatı buldu.

Son zamanlarda Tut'a daha sık gider oldum. İstanbul'dan ayrılıp Malatya'ya geldikten sonra en azından 15 günde bir Tut'a gitmeye gayret gösteriyorum. Gitme isteğim hem doğduğum ve yaşamımın büyük bir bölümünü orada geçirdiğim bir yer olması, hem de dostlarımın ve ailemin orada yaşamasından kaynaklanıyor sanırım. Ya da daha başka bir sevgiden geliyor. Her gidişimde içimde bambaşka bir çoşku ve büyük bir özlemle giriyorum Tut'a. Bu özlemi hep beraber yaşamak dileğiyle.

"Bu memleket bizim"...

Emin Dönmez / emindonmez@yhoo.com

Bir zamanların Tutlu gençlerinden...

Doğal antibiyotik: Beyaz Dut

Milliyet, Sağlık: **7. 7. 2009**

İbrahim Adnan Saraçoğlu beyaz dutun her derde deva olan mucizelerini anlattı!

Prof.Dr.
İbrahim Adnan Saraçoğlu

Değerli okuyucu, bu hafta sizlere beyaz duttan bahsetmek istedim. Şu sıralar tam mevsimi. Onu ilk defa 80'li yıllarda araştırmaya başlamıştım. İlk sorduğum soru, "neden bir yaz meyvesi olduğu" idi. O, bir kış meyvesi de olabilirdi… Kimyasını araştırdıkça neden bir kış meyvesi olamayacağı sorusunun cevabını bulmuştum.

Dutun en az 20'nin üzerinde türü vardır. Bunlar arasında en çok tanınanları şunlar:
Morus alba (beyaz dut), Morus bombycis, Morus nigra (karadut), Morus latifolia, Morus rubra (kırmızı dut), Morus notabilis, Morus liboensis İç Anadolu ve Kemaliye bölgesinde yetişen beyaz dut türleri, Anadolu topraklarının endemik bitkisidir.

Dut, dalından veya toplanır toplanmaz tüketilmelidir. Toplandıktan birkaç saat içerisinde tadı yavaş yavaş değişmeye başlar. Çünkü içeriğinde bulunan bazı etkin maddeler toplandıktan birkaç saat sonra değişime uğrar. Özellikle petunidin maddesi özelliğini toplandıktan kısa bir süre yitirmeye başlar.
Dutun kurutulmuşu kış aylarında misafirlere ikram edilir ve uzun kış gecelerinin sohbet-lerinde ağzı tatlandırır, hem tatlı ihtiyacımızı karşılar, hem de o dönemlerde farkında olmadan koruyucu ve önleyici olarak doğal antibiyotik özelliğinden faydalanmış olunurdu. Yaz aylarında da dutun tazesini dalından tükettiğiniz zaman doğal bir antibiyotik tüketiyorsunuz demektir.

Kapanmayan yaralar için

Anadolu'da beyaz dut ve yapraklarının bazı iltihaplı hastalıklara karşı kullanıldığı Osmanlı'dan beri bilinmektedir. Dutun yapraklarında kendine özgü doğal antibiyotik ve antiseptik özelliği olan etkin maddeler bulunmaktadır. Şeker hastalarının derilerinde kapanmakta geciken yaralara karşı taze dut yaprağından hazırlanmış ve ılık olarak uygulanacak dut yaprağı çayının pansumanı iyi bir destekleyicidir.
Eğer kanda iltihap bulunmuşsa yan sütundaki beyaz dut kurusu kürü, mükemmel bir destekleyicidir.
Kanda yüksek olan CRP (Chemical Reactive Protein) değerinin düşürülmesinde iyi bir yardımcıdır.

Beyaz dutun içerdiği bazı önemli etkin maddeler

thiamin quercetin
valerik asit potasyum
rutin pelar gonidin
riboflavin petunidin
morusink vanon
isoquercetin sanggenon
niacin p-cresol

Dikkat!

Şeker hastalarının kan şekerini yükselteceğinden beyaz dut kurusu kürünü uygulamamaları gerekir.

Dut kurusuyla gelen mucize

Ellerinde egzaması olan ve 20-25 yıldır uygulamadığı tedavi kalmamış onlarca insan tanıdım. Bazıları öylesine zor durumdaydı ki, ellerinin sürekli çatladığından, kanadığından ve çektiği acıdan bahsediyordu. Özellikle ellerinde egzama yaraları olan bazı ev hanımlarının durumları o kadar kötüydü ki, ellerini suya değdiremez hale gelmişlerdi.
Onlara beyaz dut kurusu kürünü önerdim. Uygulamaya başladıktan birkaç gün sonra egzama yaralarının kapandığından ve birkaç hafta sonra tamamen yok olduğundan ve ellerinin adeta pamuk gibi olduğundan bahsediyorlardı.
Ulusal televizyon kanallarında ilk defa açıkladığımda, programı izleyen onlarca hanımdan birkaç hafta sonra telefon, e-mail ve faks aldım. Ve hâlâ daha da zaman zaman almaya devam ediyorum. Birkaç kişi teşekkür etmek için ofisime kadar geldi. Ellerini gösterdiklerinde, daha önceden egzama yaraları olduğuna inanmak mümkün değildi. Onların sevinci benim mutluluğumdur.

KÜR - 1: Egzamaya karşı birebir

Yarım litre kaynamakta olan klorsuz suyun içine bir avuç dolusu beyaz dut kurusu atın ve altı dakika kısık ateşte kaynatmaya devam edin. Altıncı dakikadan sonra ocaktan indirin, elinizi yakmayacak derecede sıcaklığa gelince egzamalı ellerinizi kabın içerisine koyun ve en az 10 dakika etki ettirin. Bir saat ellerinizi yıkamayın. Bir saat sonra ellerinizi suyla durulayın.
Haftada üç kez bu uygulama tekrar edilir. Her defasında taze olarak hazırlanması gerekir.
Ellerinizi daldırdığınız kabın soğumamasına özen gösterin. Ellerinizi yakmayacak derecede (ılıktan sıcak) ısıda olmasına dikkat edin. Gerekirse tekrar ısıtın.
Eğer egzamanız ayaklarınızda veya el bileklerinizdeyse, kaşık veya kepçe yardımıyla egzamalı bölgenin üzerine 10 dakika boyunca sık sık dökün.

KÜR – 2: Kandaki iltihaba karşı

Kandaki CRP (Chemical Reaktif Protein) yüksekse düşürülmesinde mükemmel bir destekleyicidir. Yarım litre kaynamakta olan klorsuz suyun içerisine bir avuç dolusu (5-6 yemek kaşığı) beyaz dut kurusu atın ve altı dakika kısık ateşte kaynatmaya devam edin. Altıncı dakikadan sonra ocaktan indirin. Ilıyınca süzün, yarısı sabah aç karnına, diğer yarısını akşam aç karnına için. Haşlanmış dutların tüketilmesi şart değildir. Toplam 25 gün uygulanır ve her defasında taze hazırlanması gerekir.

Devlet

Ülkemizin batısı dışındaki komşu devletlere bir bakın. Adamakıllı bir devlet var mı görünen? Kimisinde babası gidiyor oğlu geliyor, kimisinde ortaçağ karanlığında insanlar önünü göremiyorlar. Bir başkasında devlet var mı yok mu, lafı sözü nereye kadar geçiyor, yöneteni, karar vereni belli değil. Işgal altında ama Cumhurbaşkanı var.

Bize gelince, kafamız karışık, ortalık bulanık. Nerede durduğumuzu şaşırmış gibiyiz. Batılı olmak ıstiyoruz ama doğuya doğru yürüyoruz. Devletimiz batı devleti gibi görünüyor ancak yaptıkları, eriştikleri doğumuzdakiler gibi

Peki bu devlet denilen şey nedir? Ne olduğunu hemen anlamak zor görünüyor. En basit tarifi şöyle:
"*Ülke* adı verilen belirli bir toprak üzerinde yaşayan *insan* topluluklarının bir *siyasi iktidar* altında örgütlenmesi."

Yani bir ülkeniz, orada yaşayan bir Ulusunuz, Milletiniz bir de iktidarınız olacak. Demek ki ülke yada vatan birinci şart. Ama Millet? Kim bunlar. Onunda tarifi var.

Millet, çoğunlukla aynı topraklar üzerinde yaşayan, aralarında dil, tarih, ülkü, duygu, gelenek ve görenek birliği olan insanların oluşturduğu topluluk. Bir topluluğun "Millet" olarak adlandırılabilmesi için:

Toplulukta ortak bir dilin konuşulması,

- Topluluğun tarihsel geçmişe sahip olması,
- Şimdi bir arada yaşayan bu topluluğun, gelecek için de bir arada yaşama inancında olması,
- Topluluktaki bireylerin birlik ve beraberlik içinde, ortak duyguları paylaşması,
- Toplulukta kültürel ortaklık bulunması gereklidir

Ya da daha kısası Atatürk'ün tarifiyle *Türkiye Cumhuriyeti'ni kuran Türkiye <u>halkına</u> Türk **milleti** denir.*
Yani, "***Ne mutlu Türküm diyene***."

Siz hiç bu tariflerde etnik köken, geldiği yer, din, mezhep, tarikat diye bir şey gördünüz mü? Hayır.

Batı'ya bir bakalım. Şimdilerde sözü geçen devletlerin başında Amerika geliyor. Orada kimlere Amerikalı deniyor. Amerikan vatandaşı olan herkese. Peki Ingiltere'de, Fransa'da, Almanya'da durum farklı mı? Hayır hep ayni. Ortak çıkarlar çerçevesinde bir araya toplanmış insanlar.
Hepsi kendilerini bir milletin, bir ulusun bireyleri olarak görüyorlar.

Hepsinde ulus devletler düzeni var. Dünyamızda bugün rekabet ulus devletler arasında geçiyor, uluslararası düzenin kuralları ulus devletlerden
meydana gelen bir dünyaya göre işliyor. Ulus devlet yapısından vazgeçmek, ülkenizi ve halkınızı kurda kuşa yem etmek demek.

Batıdaki ülkelerin hepsinde ulus devletler var, bize ve doğumuzda ki ülkelere ise tam tersini tavsiye ediyorlar. Neden acaba?

Bu dostlarımızın bizlere önerileri: Ulus-devlet zaten makbul bir siyasal birim değildi, hem artık dünya değişyior, eski kavramlara yapışıp kalmayın, değişin.

Biz de değişirken bizi biz yapan değerleri darmadağın ediyoruz. Bizi yeniden bölüp parçalayacaklar, aman alet olmayalım derken, işi kör dövüşüne döndürüyoruz.

Aslında tarihimize bakarsak görüyoruz. İşin özünde hoşgörü yatıyor. Yani Türkiyemizde yaşayan insanların farklılıklarına rağmen, dayatmalarla karşılaşmadan ve barış içinde birlikte yaşamanın yolunu bulmaları demek.

Hepimiz daha iyi, daha insanca yaşamak, çocuklarımıza daha yaşanılır bir Türkiye bırakmak istiyoruz. Yoksa herkesin farklılıkların peşinden, her türlü maceraya atılıp, birlikte değil, yine ayrı ayrı, ama bu sefer daha küçük birimler halinde yaşayacak formüller peşinde koşması değil. Bu sadece bizi mümkün olduğu kadar güçsüz görmek isteyen dostlarımızın(!) işine yarar.

Eğer insanlar ulus devletlerden vazgeçeceklerse, bu tüm dünyada sınırların ortadan kalkacağı, tüm insanların barış içinde yaşayabilecekleri bir şekilde olmalı.

Bakın, dünya değişiyor, küreselleşiyor ya da globalleşiyor. Ama kimin için? Batıdaki devletler otoritelerini kaybediyor, eriyor falan değiller. Avrupa da, Amerika da her şey yerli yerinde duruyor. Birileri dünyanın geri kalanını rahatça, hiçbir engelle karşılaşmadan, talan edebilmek için güçten kuvvetten düşürmeye çalışıyor. İnsanları ırk, mezhep, tarikat kültürlerine sarılıp, birbirini boğazlama noktasına getirmeye çalışıyor. Globalleştiriyor.

Güneyimize bir bakın. Yüzyıllarca aynı topraklarda, farklılıklarına rağmen bir arada yaşayan insanlar, Birinci Dünya Savaşının ardından körüklenen kaba etnik milliyetçilikle bölündü, parçalandı. Bu parçalanma acaba bu coğrafyalarda yaşayan insanların işine yaradı mı? Hayır.

Tüm ülkelerin tüm zenginliklerine birileri çöreklendi. Televizyonlarda dünyanın sayılı petrol yataklarının bulunduğu Irak ta benzinin sokaklarda bidon içinde satıldığını, saçı sümüğü birbirine karışmış çocukların sokakları doldurduğunu, hastanelerde insanların yerlerde yattığını görünce bölünmüşlüğün kimler için iyi olduğu daha bir güzel ortaya çıkıyor.

Ulus birliği olmayan, başka bir deyişle din temeline kurulmuş devletlerde, yorum farklılıklarından dolayı tarikatlar ortaya çıkıyor. Her tarikat kendi adamlarını belirli yerlere getirmeye ve pastadan daha çok pay alabilmeye bakıyor. Yeri geldiğinde kendi yararına ancak devletin tümünün zararına olacak kararları almaktan kaçınmıyor. Böylece devletlerin ortak düşmana karşı, ortak savunma bilinci kırılmış oluyor. Tarikat şeyhinin, şıhının çıkarları ya da istekleri devlet çıkarlarının önüne geçiyor.

Vatanı işgal edenlerle savaşılacağına, diğer tarikatlarla savaşılıyor. Bu oyun bazen tarikatlarla, bazen de bir ulusu oluşturan etnik parçalar vasıtası ile yürütülüyor.

Ama sonuç hep aynı. Şu veya bu nedenle ulusal bilinçleri köreltilmiş, küçük ve etkisiz parçalara bölünmüş, kolay yönetilebilir insan toplulukları.

Tekrar Irak'a bakın. Neredeyse on yıldır işgal altındalar. Insan toplulukları aralararında bir birlik olmadan, ya birşeyler yaparak ülkeyi kurtarmaya ya da kendi konumlarını sağlamlaştırmak için işgalcilerle birlik oluyorlar. Sonuç sefalet.

Türk ulusu kurtuluş savaşını bugün Irak'ı işgal edenlerden çok daha güçlü devletlere karşı verdi ve galip çıkıp vatanını kurtardı. Bunu ulusu oluşturan tüm parçaların bir birlik halinde, ortak çıkar **vatan** etrafında toplanmasıyla yaptı.

Unutmayalım, birlikten kuvvet doğar.

Rıdvan Filiz

Garage plus

Carrosserie
Spritzwerk
Reparaturen
Auto An- und Verkauf

SEMES
AUTOMOBILE GMBH

Modern Boya Kabin-inde doğa ile uyumlu oto boyalarıyla fırın boya ve kaporta tamirinde profesyonel hizmet.

Sizlere profesyonel hizmet vermeye devam edeceğiz...

Audi A4 Avant 1.9
TDI Quattro
15 000 sfr.

Oto Galerimizde farklı model otomobillerin uygun ödeme koşullarıyla satışında profesyonel hizmet.

VW Golf 2.3
Highline
17 900 sfr.

Mercedes 270 CDI
16 500 sfr.

Opel Zafira 2.2i
16V Comfort
20 000 sfr.

Uzman kadromuz ve modern teknikle her model otomobil tamir, bakım, onarım ve aksesuar temininde profesyonel hizmet.

Semes Automobile GmbH – Mesut Şentürk

Freilagerstrasse 11 CH-8047 Zürich
Tel. 043 311 64 80 – Fax. 043 311 64 81 Natel 079 355 20 87
www.semes.ch - e-mail: info@semes.ch

Yabancılar Bizi Seviyor mu?

Türkiye`de önceden tanımadığı birçok kimseyle karşılaşıyor insan tatildeyken. Bir otobüs yolculuğunda, saatlerce yanyana oturmak zorunda olduğunuzla veya bir arkadaşınızla buluştuğunuzda, ilk kez karşılaştığınız arkadaşanınızın arkadaşıyla, herhangi bir tatil köyündeki bir esnafla…

Bu karşılaşmalar çeşitli zamanlarda olabildiği gibi, bazan oldukça da uzun sürüyor.

Söz sırasında yurtdışında yaşadığınızı öğrenir öğrenmez hemen soruyorlar: Eee.. ortam nasıl oralarda? Onlar da bizi seviyor mu; hakkımızda ne diyorlar?

Kolayca anlaşılabileceği gibi "biz" dediği Türkler, "onlar"da yabancılar oluyor.

Nasıl yanıtlayacaksınız bu soruyu?

Soruyu soranın benzer bir soruyu; "Biz birbirimizi seviyor muyuz?" diye ilkin kendisine yöneltmesi gerekmez mi aslında? Örneğin: Türk Kürdü, Kürt Türkü seviyor mu? Alevi Sünniyi, Sünni Aleviyi seviyor mu? Müslüman Müslüman olmayanı, Müslüman olmayan Müslümanı seviyor mu? Kentli kente gelmiş köylüye, köylü köye gelmiş kentliye nasıl bakıyor, nasıl davranıyor? Varsılın, yoksulun toplumdaki yeri nedir? Kadınların, çocukların, gençlerin, yaşlıların toplumdaki yerleri nedir?

Soruları daha fazla sıralamaya gerek yok. Bu kadarını bile içtenlikle yanıtlamak yeterli olabilir doğru yanıtı bulmaya. Ancak sorular yanıtlanırken de Maraş, Çorum ve Sivas katliamları anımsanmalıdır. Yazarları, sanatçıları yakan yobazları cezaevinde ziyaret eden adalet bakanı anımsanmalıdır. Eğer yetmezse, kurtuluş savaşı verdiği savıyla köylüleri, öğretmen ve sağlık görevlisi gibi sivil insanları bile kurşunlayan terör örgütünün eylemleri.. Kürtlere iş vermeyen Karadeniz`in fındık üreticileri veya kiralık ev vermeyen kimi "kentliler" anımsanmalı. O da olmazsa, beyaz gelinliğiyle barış gezisine çıkan İtalyan gelin Pippa Bacca`nın iğfal edilmesi ve sonra da öldürülüp Gebze`de dikenlerin arasına atılması.. Malatya`da bir yayınevi işleten Müslüman Olmayanların, Hıristiyanlığı yaydıkları savıyla, boğazları arkadan kesilerek öldürülmeleri.. Trabzon`da bir kilise papazı olan Andrea Santoro`nun sırtından vurularak katledilmesi.. Hrant Dink cinayeti.. daha üç gün önce İstanbul`un ve Türk turizminin kalbi Beyoğlu`nda bir Almanın kalbinden hançerlenerek öldürülmesi, katilin de, "O gün bir Hiristiyan öldürmek istedim" diye ifade vermesi anımsanmalıdır.

Anımsanacak olayların listesi uzun. Ama bu kadarı bile Türkiye`de yaşayanların birbirlerini sevmediklerini veya birbirlerine katlanamadıklarını anlatmaya yeter.

Peki sen kendi insanını sevmezsen, el seni niye sevsin?!. Bir aile düsünün… Aile bireyleri birbirleriyle sabah akşam kavgalı. Gürültüleri sokağa taşıyor. Çalışmayı, eve ekmek getirmeyi düşünen yok. Kim ister böyle bir aileyi mahallesinde?

Yok misafirperverlermiş, yok denizleri pırıl pırılmış, Anadolu`nun her köşesi türlü uygarlıkların hazinesiymiş, yemekler, dönerler, kebaplar ve daha neler neler...

Geçin siz bunları!

Güvenlik var mı her konuda? Hoşgörü var mı her anlamda? Siz ona bakın önce.

Ama toplum da bu duruma kendiliğinden gelmedi. Bu durumdan çıkarı olanlar türlü türlü oyunlar ve planlar uygulayarak böyle bir ortam yarattılar.

Bu durumda yapılması gereken; toplumu birbirine düşüreni bulmak değil mi? Yapılması gereken; toplumu, iş ve aş güvenliğinden, korkusuz beslenme, korkusuz okuma, korkusuz gezme güvenliğinden yoksun bırakanları bulmak değil mi? Yapılması gereken; topmlumu adaletli bir adaletten yoksun bırakanları, yerinden yurdundan bıktıranları bulmak ve kurulan tuzakları bozmak değil mi?

Uluslar mahallesinde saygın bir yer edinmek için kavgayı gürültüyü bırakıp, her türlü pislikten arınmak, her türlü oyunu bozmak ve birbirine sarılmaktan başka çare var mı?

Birbirimizin katili olacağımıza, toplumumuzu bu duruma düşüren katillerin peşine düşmek daha akılcı değil mi?

Mehmet Karakuş, 24 Temmuz 2009

Aşık Veysel

1894-1973. Şarkışla'nın Sivrialan köyünde doğdu. Asıl adı *Veysel Şatıroğlu*'dur. *7* yaşında yakalandığı çiçek hastalığından dolayı bir gözünü, daha sonra bir kaza sonucu, az gören öteki özünü yitirdi. Okula gidemedi. Evlerine sürekli olarak gelen aşıklardan dolayı türküyle ve bağlamayla ilgilendiğini gören babasının aldığı bağlama *Veysel*'in yaşamına eşlik etti. İlk bağlama derslerini de babasının arkadaşı *Çamşıhılı Ali*'den aldı. *Yunus*, *Karac'oğlan, Dertli, Erzurumlu Emrah* gibi aşıklardan etkilendi ve türkülerinde onlarla olan duygu yakınlığını yansıttı.

1965 yılında *Türkiye Büyük Millet Meclisi*'nin özel bir kararıyla aylık bağlandı.
Türkülerinde kendi özgü bir içtenlikle doğadan insan sevgisine hemen her konuyu işleyen *Aşık Veysel*, *İstanbul Radyosu*nun ilk yayınlarında da türkü söyledi. *1941-46* arasında, *Aşık Ali İzzet*'le birlikte *Köy Enstitüleri*nde halk türküleri ve bağlama dersleri verdi. Zamanla *Veysel* ve *Ali İzzet*'in temsil ettiği bağlama çalma ve türkü söyleme biçimi başlıbaşına bir tavır olarak yerleşti. Önceleri yöresindekiler sonra Türkiye'nin her yerinden aşıklarla karşılaştı, tanıştı. Ölümüne dek de sürekli olarak yaşlı, genç aşıklar tarafından ziyaret edildi.
Aşık Veysel'in önemli bir özelliği de köyünde ilk kez meyve bahçesi kuran kişi olmasıdır.
(Kaynak: *Bekir Karadeniz*, *1900*'den *2000*'e Halk Şiiri, Atılım Üniversitesi Yayınları, *2007*

Seni

Sen bir ceylan olsan ben de bir avcı
Koyun olsan otlatırdım yaylada
Avlasam çöllerde saz ile seni
Tellerini yoldurmazdım hoyrada
Bulunmaz dermanı yoktur ilacı
Balık olsan takla dönsen deryada
Vursam yaralasam söz ile seni
Düşürsem toruma hız ile seni
Kurulma sevdiğim güzelim deyin
Veysel der ismini koymam dilimden
Bağlama karayı alları geyin
Ayrı düştüm vatanımdan ilimden
Ben bir çoban olsam sen de bir koyun
Kuş olsan da kurtulmazdın elimden

Kara Toprak

Dost dost diye nicesine sarıldım
Benim sadık yarim kara topraktır
Beyhude dolandım boşa yoruldum
Benim sadık yarim kara topraktır

Nice güzellere bağlandım kaldım
Ne bir vefa gördüm ne faydalandım
Her turlu isteğim topraktan aldım
Benim sadık yarim kara topraktır

Koyun verdi kuzu verdi süt verdi
Yemek verdi ekmek verdi et verdi
Kazma ile dövmeyince kıt verdi
Benim sadık yarim kara topraktır

Adem'den bu deme neslim getirdi
Bana turlu türlü meyve yetirdi
Her gün beni tepesinde götürdü
Benim sadık yarim kara topraktır

Karnın yardım kazma ile bel ile
Yüzün yırttım tırnak ile el ile
Yine beni karşıladı gül ile
Benim sadık yarim kara topraktır

İşkence yaptıkça bana gülerdi
Bunda yalan yoktur herkesler gördü
Bir çekirdek verdim dört bostan verdi
Benim sadık yarim kara topraktır

Havaya bakarsam hava alırım
Toprağa bakarsam dua alırım
Topraktan ayrılsam nerde kalırım
Benim sadık yarim kara topraktır

Dileğin varsa iste Allahtan
Almak için uzak gitme topraktan
Cömertlik toprağa verilmiş haktan
Benim sadık yarim kara topraktır

Hakikat ararsan açık bir nokta
Allah kula yakın kul da Allaha
Hakkın gizli hazinesi kara toprakta
Benim sadık yarim kara topraktır

Bütün kusurlarımı toprak gizliyor
Merhem calip yaralarımı tuzluyor
Kolun açmış yollarımı gözlüyor
Benim sadık yarim kara topraktır

Her kim ki olursa bu sırra mazhar
Dünyaya bırakır ölmez bir eser
Gün gelir *Veysel*'i bağrına basar
Benim sadık yarim kara topraktır

Beni Hor Görme

Beni hor görme kardeşim
Sen altınsın ben tunç muyum
Aynı vardan var olmuşuz
Sen gümüşsün ben saç mıyım

Ne var ise sende bende
Aynı varlık her bedende
Yarin mezara gidende
Sen toksun da be aç miyim

Kimi molla kimi derviş
Allah bize neler vermiş
Kimi arı çiçek dermiş
Sen balsın da ben çeç miyim

Topraktandır cümle beden
Nefsini öldür ölmeden
Böyle emretmiş yaradan
Sen kalemsin ben uç muyum

Tabiata *Veysel* aşık
Topraktan olduk kardaşık
Aynı yolcuyuz yoldaşık
Sen yolcusun ben baç mıyım

Orchidee Düğün Salonu

Hayallerinizi mutluluğa dönüştürün!

Düğün, nişan, kına, konser, doğumgünü ve her türlü eğlence için hizmetinizdeyiz!

Salonumuz klimalı olup, 1'100 kişiliktir.

Uzman kadromuzla hizmetinize hazırız.

Salonumuzu görmeden karar vermeyin!

Adres: Scheideggstr. 37 CH-8404 Winterthur
Telefon 052 238 34 00 Mobil 078 744 67 00
www.orchidee-kilim.ch

Kilim Türkü Evi

Yolu sevgiden, umuttan ve türkülerden geçenlerin durağı.

Her Cuma & Cumartesi, saat 21:00'den itibaren, 200 kişilik ferah ve Anadolu kültürüne özgü döşeli yerimizde, canlı müzik dinleyebilir, ailenizle, dostlarınızla hoş vakitler geçirebilirsiniz.

Sizleri ağırlamaktan büyük onur ve mutluluk duyarız.

Biz

Vakti doldu senli geçen günlerimin,
Mutluluğa açılan kapıların sonu geldi hissediyorum.
Yavaş yavaş uzaklaşmam gerek buralardan biliyorum, biliyorum gitme diyeceksin...
Belki veda ederek, ya da etmeden; ne farkeder ki göndereceksin işte..
BİZ diye bir şey olmayacak bundan sonra, anlami kalmaz artık giderken dediklerinin ve engin denizde kaybolup kıyıya vurmuş gemi gibi, gel git yaparken durgun fikirlerim? " üzülme" diyeceksin.
Ve koyuverceksin beni umutlarımın boşluğuna; "git daha iyi olacak, daha iyi döneceksin" diyeceksin ama..
Peki ben bunu yureğime duyurabilecek miyim?

Sensizligi anlatabilecek miyim dersin sensiz gecelerime,
Sensizligin üzerine yeni bir hayat kurabilecek miyim?!.
Söylemesi bile ne kadar garip geldi bunu,
Mağarabaşından bizim evi görebilecek miyim ?!.
Oysa hayallerimi arasına şerit çekilmemiş yollarında gerçekleştirmekten ziyade, orada yürüyebilecek miyim ?!!
Daha kendi şivemi anlamamışken Adıyaman'ın şivesini anlayabilecek miyim?..
Hayaller umutlar yeşersin diye bir seçim daha bekleyebilecek, oyumu memlekette birgün kış görmemiş ithal adaya verebilecek miyim ?

Oysa şimdi hepsi bir masaldan ibaret oldu aslında,
Sana dair ne varsa yaşanacaklar yaşanmışlıklar hepsi bir anda silindi gitti gözlerimden,
Ne inancım kaldı aşkına, ne de sevdama anlam yükleyecek kelimeler, hepsini sildim ve gidiyorum..
Kucağımda yaşanacakların cesedini taşıyorum, bir 5 yıl daha kaybettin acı da olsa bunu sana söyleyemiyorum..
Yasanmışlıklar ya da yaşamak istediğim alışkanlıklar hepsi bir rüyaydı zaten.
Ne Çanakçı'da içtiğim bira ne de Ulupınar'da yediğim erik..
hiçbiri tat vermiyecek artık; hissedebiliyorum.
Zaten karakol yollarda içmeyi, Mağarabaşı'nda gezmeyi yasaklamış, biliyorum.. Umarım daha da beter olmaz, bunu diliyorum..
Ağlamak istiyorum, gözyaşım bitene kadar… Gözyaşım; ruhumu, kalbimi bulunduğu durumdan kurtarıp, temizleyene kadar… Yemyeşil sokaklarında birbirine küsmemiş dostça yaşayan insanlarını görüp, taştan yapılan yeni yollarında ben yürüyene kadar.

Sanırım bu sevgide benim payıma düşen sadece bir veda oldu,
Küçük masum bir kelimeden ibaret ama yine de gözlerim baharda açmış badem tomurcukları gibi yaşlarla dolsa da kendimi tutamayacağım, elveda anılarımı emanet edip çekip gittiğim, elveda kurak dağların eteğine kurulmuş memleketim.
Sen bilmesen de, ben her gece ismini sayıklayarak uykuya dalmaya çalışacağım.
Ve çocukluğumda yaşadığım o güzel günleri hatırlayıp senin için ağlayacağım...

Hasan Bener
Lyon – Fransa

Bereit für die Zukunft. Dank Remzi Gündogdu.

Unser Vorsorgespezialist Remzi Gündogdu bietet Ihnen eine individuelle Beratung rund um Vorsorge, Risikoschutz und Vermögensplanung. Eine Beratung, die nicht nur auf Ihre Situation von heute eingeht, sondern sämtliche Möglichkeiten von morgen miteinbezieht.

Generalagentur Wohlen
Remzi Gündogdu, Zentralstrasse 55a, 5610 Wohlen
Telefon 056 611 91 91, remzi.guendogdu@swisslife.ch

SwissLife
Bereit für die Zukunft.